

Bergvesenet rapport nr 6461	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Nordlandske	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Bidjovaggefeltet 1957.				
Forfatter Karl Ingvaldsen		Dato År 02.12. 1957	Bedrift (oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)	
Kommune Kautokeino	Fylke Finnmark	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 18334	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type		Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Bidjovagge	
Råstoffgruppe	Råstofftype			
Sammen drag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse Resyme av utførte arbeider. Etter andre sesong i fletet har en vært i kontakt med 2 til 3 millioner tonn kobbermalm, fordelt på tre partier. Dette er halvparten av den tonnasjen som er minimum for å sette igang drift.				

Bidjovaggefeltet 1957

Undersøkelsene i Bidjovaggefeltet ble gjennomført stort sett etter programmet. Utenom forberedelser og transporter varte feltsesongen i år fra midten av juni til ultimo september.

De viktigste arbeider som ble utført var:

- a) Videre geologisk kartlegging i feltet.
- b) Geofysiske undersøkelser ble fortsatt mot vest og øst og noe i syd, ialt over ca. 16 km², med såvel elektro-magnetiske som egenpotential-målinger.
- c) Diamantboringer, 29 hull, med ialt 3.274,90 m ble boret.
- d) Registrering og prøvetakning med delvis bearbeidelse og kjemisk analyse i feltet. Et verdifullt nytt hjelpemiddel var fargefotografering av borkjernene.

Transportene ble i år avviklet på en tilfredsstillende måte takket være hensiktsmessig utstyr.

To mindre hus er kommet til. Belegget var av samme størrelse som i fjor, opptil 50 personer.

Borprogrammet var delt på supplerende i områder som ble boret i 1956 og dels på hull i nye deler av feltet. I hovedfeltet ca. 1000 m lengere syd har man truffet et kobbermalmførende parti. Den parallell som ligger 800 m lenger vest og som ble påvist geofysisk første året, viste seg som antatt å være en ny stor antiklinal. Det ble her påvist betydelige mektigheter av breksje med lyse bergarter og sulfider, men hittil uten tilfredsstillende kobbergehalter.

Nevnes må også at man i et borhull på en mindre indikasjon mellom hovedfeltet og den vestlige parallell har påvist en liten kobberkisførende gang ledsaget av en mindre grafittsone.

Vestligst i feltet, nær granittgrensen ble det fastlagt en lang N-S gående ledende sone. Denne ble med et borhull bestemt til svartskifer i grønnsten uten ledsagende lyse bergarter.

I den østlige del av feltet finnes en rekke ledende soner hvorav noen kan tyde på at man også befinner seg i synklinaler. Her er det foruten grafitt også et par steder konstatert lyse bergarter. Området er sterkt overdekket og bare boringer kan gi nærmere opplysninger om disse formasjoner og deres malmuligheter.

Borprogrammet 1958 er foreløbig fiksert til ca. 3000 m. Herav er 1200 m syd i hovedfeltet, 200 m på et hull i den vestlige parallell, 1100 m delt på forskjellige steder i østfeltet og endelig en uplasert reserve på 500 m. Både budsjettmessig og hva boringens realisasjon angår, legges slik opp at borprogrammet om ønskelig kan økes inntil 100 %.

Resymert kan det sies at vi etter den annen sesong i Bidjovagge-feltet har vært i kontakt med 2 til 3 millioner tonn kobbermalm og fordelt på 3 partier. Dette er halvdelen av de 4-6 mill. tonn som anses å være et minimum før en drift kan settes i gang. Kvantum og kvalitet foreligger ennå bare i anslagsvise tall.

Oslo, 2/12-1957.

Karl Ingvaldsen